

Sessizliğin Dili

– Gülalkın · 15 Haziran 2014

Sessizliğin sesi yok zannedilse de;

Sessizliğin dili vardır,

Mesela;

Bir teklif sunulunca karşıdaki kişi sessiz kalıyorsa, "kabul" anlamını taşır, bir örnek:

Bir köy evinde otoriter baba kızına gelen görüclere cevap verecektir ama kızın gönlünü yoklamak lazım diye düşünür.

Boş bir odaya gider ve kızına seslenir:

-Gızım Fatma, ne diyelim biz bunlara? Hacı Hasanların oğlu Memed'e seni isterler. Sen ne diyon?

Kız başını öne eğer ve hiç bir şey söylemez bu "evet" anlamını taşır (dı), bir zamanlar :-)

Ülen velet, o elindeki koca topla bu camı sen mi kırdın?

Oğlan sessizdir, başı önündedir, bu da "evet" anlamına gelmekte.

Evet anlamında olmasaydı ânında "hayır" diye cevap verilecekti.

Sessizliğin dili vardır,

Bazen bir kırgınlığı anlatır.

Hiç de beklemediği hayal kırıklığı ile bir taraf sessizliğe bürünür. Öyle bir sessizliktir ki bu, duvarlardan ses gelir ama gönlü kırıktan "çıt" çıkmaz. Bu sessizlik derin bir kırgınlığın ifadesidir.

Sessizliğin dili vardır,

Bazen önleyici görev üstlenir.

Farklı kültürlerdeki iki kişi bir konu hakkında ters düşüp ortak bir noktada uzlaşa sağlayamıyorlarsa, biri baktı ki olay tırmanıyor, devam etmez ve sessiz kalır. Bu hareket, halk arasında olgun bir davranış olarak vasıflandırılır.

Sessizliğin dili vardır,

Bazen umursamazlık ifadesidir.

Yolda karşılaşan iki kişiden biri selam verir tanıdığına. Geçmişte ne olmuşsa aralarında, diğeri görmemiş veya duymamış gibi yapar ve yoluna devam eder.

Çalan telefon kimin aradığını göstermektedir, diğeri görür ve açmaz, belli ki konuşmak istememektedir.

Yüz yüze veya telefonla yapılmakta olan bir görüşme sonlandırılırken, "ben seni ararım, sana dönerim" dedikten sonra aramıyorsa veya dönmüyorsa; beri taraftakinin tam olarak bilmediği bir sebep veya olumsuz bir durum söz konusudur. İş başvurularının nazikçe reddinde rastlanır...

Sessizliğin dili vardır,

Bazen dost olur insana,

Kalabalıklardan bunalınca ve yoğun işlerden yorulunca insan sessiz, sakin bir ortam düşleyerek "kendimle baş başa kalmak istiyorum" der ve sessizliğin dinginliğinde rahatlar, kendini sıfırlar.

Sessizlik ve zaman bence çoğu kez dosttur insana...

Sessizliğin dili vardır,

Kişinin kendini sorgulamasına yardımcıdır,

İkili veya çoklu ilişkilerde oluşan negatif bir durumda anlık öfke ile kendisini olayın neresine koyacağını bilemez insan.

Sessiz ve sakin bir ortamda kendini sorgular ve yargılar. Haklı veya haksızlık pay ve paydalarını tespit eder haksız ise, olayın diğer müdahillerinden özür bile dileyebilir.

Sessizliğin dili vardır,

Ama adaletin karşısında gücü yoktur,

ATV kanalı sabah kuşağında Müge Anlı'nın programında çözülmeye çalışılan cinayetin birinci derece zanlıları "bilmiyorum, görmedim, bana bir şey demedi, duymadım" gibi ifadeler kullanarak bir anlamda sessiz kalıyorlar. Son zamanlarda bir kaç olayın seyrinden anlaşıldığına göre birbirlerinden öğrenmiş olmalılar ama gerçek anlamda onlar en ince teferruatına kadar her şeyi biliyorlar çünkü olayları akışı bunu gösteriyor.

Sessizliğin dili vardır,

Bazen çok acımasızca.....

Yola çıkan bir yakınımızdan haber alınamıyorsa, telefonları cevap vermiyorsa...Aradaki sessizliğin anlamı buruk hatta acımasız...İlk akla gelen o kişinin hayatta olmadığı...Böyle bir sessizliğin endişeli dakikaları saatler kadar uzundur :-((

Sessizliğin dili vardır,

Yargıda susmak...

Susma hakkımı kullanıyorum diyorlar, nasıl bir hak ise...

Susarak yargının adil bir karar vermesine yardımcı olmamak aslında bunun da ceza-i müeyyidesi olmalı, bilip de bildiğini söylememek, resmi kurumları zor duruma düşürmek ve ertelemeler ile zaman işgaline sebep olmak...

Kayda değer güzellikte anonim bir söz var: "Biliyorsan konuş ibret alsınlar, bilmiyorsan konuşma seni adam sansınlar"...

Dinleyeni oldukça konuşmak güzeldir ama susulması gereken yerde susmayı bilmek daha güzeldir.

Selam ve sevgilerle...

Yurdagül Alkan.